

## Anne Franková (1929 - 1945): Deník Anny Frankové (napsáno 1942 – 1944, vydáno 1947)

1. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;
2. Doba a místo (děje);
3. Zvláštnosti kompozice;
4. Hlavní postavy a jejich charakteristika;
5. Námět, témata, hlavní motivy;
6. Jazykové zvláštnosti;
7. Kulturní souvislosti.

Druhá polovina roku byla trochu lepší. Byla jsem holka v pubertě, ale brali mě spíš jako dospělou. Začala jsem přemýšlet, psát povídky a došla k závěru, že ostatní už se mnou nemají nic společného. Nemají právo vláčet mě sem a tam. Chtěla jsem se utvářet podle své vlastní vůle. Pochopila jsem, že s matkou už nemůžu vůbec počítat. To bolelo. Ale poznání, že otec by se nemohl nikdy stát mým důvěrníkem, mě zasáhlo ještě více. Nedůvěřovala jsem nikomu, jenom sama sobě.

Po novém roce pak druhá velká změna, můj sen... Ten mi odhalil moji touhu po chlapci. Nikoli po dívčím přátelství, nýbrž po chlapeckém. Našla jsem i štěstí sama v sobě samé, pod krunýřem mé povrchnosti a veselosti. Od té doby jsem se zklidnila. Teď žiju už jen z Petra, neboť na něm bude hodně záležet, co se se mnou stane dále.

Večer, když ležím v posteli a končím modlitbu se slovy: Děkuji ti za všechno to dobré a milé a krásné –, tak všechno ve mně jásá. Pak myslím na „to dobré“: na náš úkryt, na své zdraví, na celé své já; na „to milé“, co má příčinu v Petrovi, co je ještě malé a citlivé a co se oba ještě neodvažujeme pojmenovat – láska, budoucnost, štěstí. „To krásné“ – tím je míněn svět, příroda a širá krása všeho, všeho krásného dohromady.

Pak nemyslím na bídu, ale na krásu, která stále trvá. V tom do značné míry spočívá rozdíl mezi matkou a mnou. Její rada při těžkomyslnosti je: „Mysli na všechnu bídu ve světě a raduj se, že ji neprožíváš.“ Moje rada je: „Vyjdi ven do polí, do přírody a na slunce. Vyjdi ven a snaž se najít štěstí v sobě. Mysli na všechno krásné, co je ještě v tobě a kolem tebe, a buď šťastná!“

Podle mého mínění matka nemá pravdu, neboť co ti zbývá, jestli přece jen prožíváš bídu? Potom jsi ztracena. Naproti tomu já shledávám, že při každém trápení zbývá ještě něco krásného. Když to pozoruješ, objevuješ stále více radosti a nacházíš zase vyrovnanost. A kdo je šťastný, učiní šťastnými i ostatní. Kdo má odvahu a důvěru, nikdy nezhyne v neštěstí!